

Hortulus Biblico-Moralis Et Asceticus

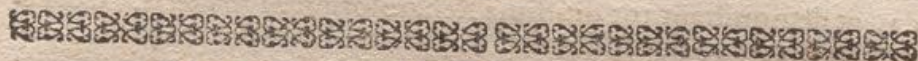
Pappus von Tratzberg, Franz

Ulm, 1725

Doctrina 1. Desumpta ex cap. 25. 26. & 27. lib. Deuteron. in quibus describitur lex de numero plagarum, Justitia ponderis & mensuræ, offerendisque fructibus. De exstruenda Ara, & Ritibus maledicendi ...

[urn:nbn:de:hbz:466:1-61252](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-61252)

grande illud Miraculum trium puerorum, quos in fornace Babylo-
nica non tantum non ausa est flamma attingere, sed amœnissima
recreavit aura. *Per se*, ait ille, *paupertas ignis est acris & molestus, sed*
tamen si quis in eam se voluntarie conjiciat, & in eo Deo gratias agat, ejus vin-
cula dissolvuntur, flamma extinguitur, aut si non extinguitur, quod multo est ad-
mirabilius, pro flamma ros sentitur. Id verò apparet in Dei famulis, qui se pau-
peritati devovent, quoniam in paupertate ditiores sunt divitibus, & in medio igne
purissimo ac placidissimo rore perfunduntur. Maximus enim ros & ad animam
recreandam aptissimus est, non teneri divitiarum concupiscentiâ. Hæc bene
perpendens Christiane Lector, nonne felicissimum te profiteberis, si
instinctu Dei voluntariam professus es paupertatem? aut si id à te fa-
ctum non sit, sed opibus pollens in sæculo vivas: ut istæ quietem
animi tui non perturbent, acquiesce consilio Apostoli monentis:
Qui utuntur hoc mundo, tanquam non utantur &c. imiteris S. Gregorium
M. qui summas Pontificiæ Sedis divitias non majoris æstimavit,
quàm Eremitarum aliquis suam felem. Fac tibi de Mammona ini-
quitate amicos in Cœlo, largam erga pauperes extendendò manum,
Nunquam differ, aut nega mercedem indigentis v. 14. citati capit. impe-
rante Deò, eaque omnia Misericordiæ Signa exhibe, quæ residui hu-
jus capituli describunt versus, quos vide.

FASCICULUS XXIX.

Doctrinarum Moralium & Asceticarum.

Doctrina I.

Desumpta ex cap. 25. 26. & 27. lib. Deuteron. in quibus describitur lex de
numero plagarum, Justitia ponderis & mensura, offerendisque fructibus.
De exstruenda Ara, & Ritibus maledicendi impios &c.

N. 192. *Considera I.* **S***I pro mensura peccati erit & plagarum modus teste Scri-*
pturâ citati cap. 25. v. 2. tunc utique titulò justissimò
peccatis mortalibus æternas deberi pœnas; Qui enim
peccat

peccat in bonum infinitum in- & extensivè tale, teste S. Bonaventurâ in cap. 6. Lucæ utroque modò infinite puniri debet. Et quia creatura non potest habere infinitatem intensivæ, suscipiat alteram, scilicet infinitatem durationis cum firmitate acerbitatis. Tanta nempe est malignitas peccati mortalis, ut nullis bonis operibus puræ creaturæ valuerit ex æquo compensari: Sed ad hoc necesse fuerit, Ipsum Deum incarnari, ut satisfaceret rigori divinæ Justitiæ, quid ergo mirandum, si illud dicatur mereri pœnam perpetuò duraturam? quod enim malum est, ut nullis operibus, licet optimis, & longissimò tempore continuatis exæquari possit, merebitur utique pœnam quòvis tempore longiorem? adhæc sic lubet cum angelico argumentari Doctore: si peccator felicitatem & bonum fluxum æterno non dubitavit præferre bono, multò magis id egisset, si felicitas illa bonumque ab eo quæsitum æternitate foret affectum: hoc inde cognosces: quòd non paucos reperire datum, qui etiam vitam vel oculos exiguæ voluptatis causâ vendidêre. Martialem legas lib. 6. epigrat. Et videbis, talem existisse, qui oculis potiùs, quàm ebrietati valedicere voluit, audiens enim à Medicis: aut sibi abstinendum à poculis, aut excæcandum se fore, cæcitatem præhabuit. Parè electione peccator fertur in bonum aliquod terrenum, ut illud præhabeat æterno; quid mirum ergò: si æternum puniatur, qui æternum spreverit bonum, momentaneo postpositum. Et ne dubites: unicò peccatò mortali contrahi æternam pœnam, imò unicâ tantum delectatione morosâ, circa objectum sub gravi peccato vetitum versanti; hinc Seraphicus Doctor Tom. 7. compend. Theol. ait: *Venditio momentanea dat jus possidendi perpetuum, & vulneratio momentanea cicatricem infert perpetuam.* ò Christiane! si frequentius hæc in animo tuo volveres, utique non tam facile annutum præberes tentanti Diabolo, aut carnî, practicè agnoscens maximam illam differentiam, quæ datur inter momentaneum, quod delectat, & æternum, quod cruciat. Non divitiarum inordinatò affectu inductus haberes contra mandatum Dei diversa pondera in sacco tuo v. 13. cap. citati. Sed erga omnes foret tibi *mensura & modius æqualis.* Verbò & exemplò *adificares Domum fratri tuo, virtutis semen excitandò illi.* Offerres in debitam beneficiorum acceptorum memoriâ Primitias frugum, ut jubet Deus cap. 26. v. 10. possesque contestari: te fecisse omnia, quæ Deus præceperit v. 15. cit. capitis. Imò te *Sanctum esse Domini Dei tui,* v. 19. capitis ejusdem.

N. 193.

Considera 2. Cùm sacratissima Eucharistia per Antonomastiam passim vocetur *Sacramentum Altaris*, circa Altare verò Deus cap. 27. imperet; illud nullatenùs exstrui debere ex lapidibus, quòs ferrum tetigerit; ferrum autem sit belli rixarumque symbolum juxta communem DD. sententiam, hinc colligi: Sacramentum isthoc à solis mansuetis & pacificis tractandum, sumendumque esse. Erat ex celeberrimis Eucharistiæ figuris una, de cœlis missum Manna; at constat, illud nunquam in castra & militum Tabernacula, sed extra cecidisse. si ergò figura Sacramenti Altaris militum castra adeò habuit. exosa, longè verisimilius erit, figuratum discordias exhorrere. Quare Christus illud instituturus non Romam belligeram, sed Jerosolymam, *Visionem Pacis* dictam, præ omnibus elegit locis. Fuit adhæc non absque Mysterio ultima Cœna in Sion celebrata, de quo loco regius Vates prædixerat Psal. 73. *Factus est in pace locus ejus, & habitatio ejus in Sion, ibi confregit potentias arcuum, scutum gladium & bellum.* Angelicus Doctor p. 3. q. 73. a. 3. ad 3. Eucharistiam vocat Sacramentum amoris & charitatis, sicut Baptismum Sacramentum fidei, denominatione hæc non tantùm desumptâ ab effectu, quem producit in animabus, eam dignè recipientibus, uniendò videlicet eas arctissimò vinculo amoris, sed præsupponendò charitatem, tanquam dispositionem sumè necessariam iis, qui hõc Eucharisticò refici volunt eduliò. Quare divinus animarum Sponsus ad se accessuros, amicos vocat Cant. 5. dicens: *Comedite amici, & bibite*, q. d. illos solum ad corpus suum sumendum ut dignos hospites invitari, qui veram amicitiam charitatemque inter se & proximum foveant. Sive attendamus ad species panis, sub quibus velatur Christus, sive ad materiam ejusdem panis, quem ad hoc Sacramentum elegit instituendum, aliud non denotatur, quàm charitatis & unitatis perfectio, ex multis enim granis quid aliud nisi panis unus efficitur, & ex multis acinis, nisi unum effluit vinum? in tantam namque unionem grana contrita, & contracta cœunt, ut unum ab alio discerni nequeat. Si ergo tam arcta surgit ex his materialibus rebus unio, quàm arctam putas requiri ab illis, qui veniunt, Eucharistiam requisita dispositione sumpturi? hinc Christiane, ut evadas in Altare, huic cœlesti Sacrificio excipiendo dignum, obsecunda verbis ipsius Christi, quibus Matthæi 5. te admonet dicens: *Si offers munus tuum ad Altare, & ibi recordatus fueris, quòd frater tuus habet ali- quid adversum te, relinque ibi munus tuum ante Altare, & vade priùs reconciliari fratri*

fratri tuo. Longissimè à te absit, ut tantùm quoad speciem extrinsecam redeas cum fratre ad concordiam, fovendò adhuc in mente *Synulacrum* odii & vindictæ, propriâ authoritate proximo inferendæ: sed quod peragis ore, peragas & mente. Eris hêrcle aliàs *maledictus*, si simulans pacem, confratrem tuum *cacum errare feceris*. v. 18. citati cap.

Doctrina 2.

Desumpta ex cap. 28. 29. & 30. lib. Deuteron. in quibus describitur Benedictio observantium, & maledictio transgredientium legem. Dei Beneficia, legis lenitas.

Considera 1. **P**Lurimos Christianos haud aliter à peccando deterreri, N. 194.
vel disponi ad pœnitendum, quam metu temporali-
um pœnarum. Quo in passu sequuntur Hebræos, quibus capite 28.
v. 22. cominatur Deus, dicendò: *Quòd si audire nolueris vocem Domini, percutiet te Dominus egestate, febrè &c.* Hoc ipsum proh dolor! hæreditate acquisivimus à protoparente nostro, de se Genes. 3. profitente: quòd timuerit, sed non ea de causa timuerit Deum, quòd per inobedientiam suam ei fuerit injurius, sed quòd se aspexerit nudum, nudum planè non tantùm vestibùs, sed omnibùs bonis, quibùs ante lapsum abundaverat. Genes. 4. Parentem secutus filius Cain eâ solùm de causa conqueritur, quòd ejiciatur à facie terræ; quasi nihil formidinis sentiret ex tam formidabili scelere, in fratrem commisso. 1 Reg. 6. dicitur: luxisse Populum, eò quòd Dominus percussisset plebem clade magna. Quasi verò post patrata crimina rideret adhuc, nil minùs, quàm de lacrymis cogitans: nisi tam rigidam divinæ Nemesis experiretur vindictam? Israëlitzæ non Ægyptum pertæsi, sed virgîs & compedi-
bùs afflicti clamârunt ad Dominum, & filios Jacob tunc primùm pœnituit barbari illius facti in Josephum exerciti, cum se ob illud agnoverunt, in extremas angustias redactos. Ita teste Olivâ lib. 4. Stromatum: *rare displicet, nisi strangulet crimen.* At rare non strangulabit, dum plerumque peccator pœnæ suæ proprius est author, dicente S. Scripturâ cit. capitis v. 16. *Maledictus eris &c.* quæ verba inuunt: peccatorem ipsò factò in caput suum provocare maledictionem, ociùs inferendam: sic enim Genes. 18. dicitur peccata Sodomorum clamorem in se ipsis habere, qui iram provocet Dei. *Quid querimur,*
ait